

Underbilag IV.

Til Landbrugsministeriet

i København.

Undertegnede Lodsejere langs Gudenaå tillader sig herved allerærbødigst at andrage om, at Aalegaarden ved Resebro og Fiskegaarden ved Frisen vold ved Regeringens behagelige Foranstaltning maa blive nedlagt, saa Fiskene og Aalen kan faa fri Vandrings til deres naturlige Ynglepladser.

Som Grund for dette vort Andragende tillader vi os allerærbødigst at fremføre, at Fiskegaarden efter vor Formening hemmer Fiskebestanden i Stedet for at fremme den, idet Fiskene hindres i at gaa op paa deres af Naturen begunstigede Ynglepladser, hvoraf der i Gudenaå findes mange.

Den kunstige Yngel, der ved Fiskegaardens Foranstaltning udsættes i Aaen, er ikke saa levedygtig som den naturligt udklækkede og bliver kun til Føde for andre Fisk, idet den ikke kender de naturlige Skjulesteder.

Hvad Aalegaarden angaar, da er det os bekendt, at der aarlig ødelægges Tusinder og atter Tusinder af Ørred og anden Fiskeyngel i Kuberne ved Resebro Aalegaard, idet Yngelen drives ind i Kuberne og der hurtigt dræbes af Aal og anden større Fisk ved den Sammenpresning, som foraarsages.

Vi har derfor tænkt os Muligheden af, at Staten købte Aalegaarden af Ihænderhaveren, Kroejer Christensen Resebro (Frisen vold ejes jo allerede af Staten), for saa ganske at nedlægges, hvorved vi tillader os at mene, at ingen lider Tab, og at alle de paagældende Lodsejere samt andre interesserede nyder større eller mindre Fordele.

Først og fremmest bliver Fiskebestanden betydelig større, naar den Mangfoldighed af Yngel, som ellers vilde gaa tabt, fredes. Dernæst bliver Vandstandsforholdene mere ensartede, hvorved den Skade, som den delvise Lukning og den pludselige Aabning for Vandet nu ofte foraarsager paa de tilstødende Enge, vil undgaaes.

Paa dertil givne Anledning har Ejeren af Aalegaarden erklæret, at saafremt det er et almindeligt Ønske af Lodsejerne, at Aalegaarden nedlægges, og Staten mod en rimelig Erstatning vil afkøbe ham de Rettigheder, han nu ifølge Skøde har, vil han absolut ikke modsætte sig Sagens Fremme.

Sluttelig skal vi tilføje, at vi paaskønner den gode Mening, Regeringen har ved Fiskegaardens Drift at fremme Fiskebestanden, men Fakta er, at den aftager Aar for Aar.

Hvorvidt det er uhensigtsmæssig eller mangelfuld Pasning af Fiskegaarden, der formindsker Bestanden, derom tør vi ikke udtale os, men Fakta er, som sagt, at den formindskes i Stedet for at forøges.

Skulde Regeringen ikke finde tilstrækkelig Anledning til at imødekomme foranstaaende, tillader vi os allerærbødigst at henstille, at der foretages en Prøve, der bestaar i, at Fiskegaarden og Aalegaarden fuldstændig lades aabne f. Eks. i 5 Aar; det maatte da vise sig, hvorvidt disse Foranstaltninger maatte fremme eller hemme Fiskebestanden.

Med Henblik paa den nær forestaaende Revision af Fiskeriloven skal vi tillade os at udtale, at vi ingenlunde ønsker et Rovfiskeri. Vi foreslaar, at Garnene ikke er for lange, ca. 50 Fod, og ikke for smaa Masker, Togergarn med Grimer og 2½" i Kvadrat eller 5" i Stræk anser vi for passende. Vaad ikke over 60 Fod lange med ikke for smaa Masker.

Allerærbødigst

(218 Underskrifter).